

virussen & verhalen

Wat hebben virussen en verhalen met elkaar te maken? Dit artikel begint met een verkenning van virologische beweringen en bewijzen. Om te beginnen zijn verhalen mentale constructies, bouwsels van beelden. Verhalen zijn voedsel voor ons denk- en voel lichaam. Verhalen zijn niet per definitie feiten, maar als ze van mensen komen die je hoog acht, neem je aan dat ze waar zijn. Verhalen geloof je of geloof je niet, maar om feiten kan je niet heen. Als je een verhaal tot een feit wilt promoveren, dan moet je het bewijzen. Nu is een verhaal een attribuut van een mentale dimensie (4D) en een feit van een fysieke dimensie (3D). Het verhaal heeft een bewijs nodig om als feit gepresenteerd te mogen worden en dit is waar wetenschap zich mee bezig houdt.

Al anderhalf jaar lang worden we gegijzeld door een virus. Dat is het verhaal. Maar hebben we met een verhaal of met een feit te maken? We gaan op wandeling door een landschap van hypothesen, theorieën en onderzoeksmethoden. Hoe vermoedens door middel van bewijsvoering worden gestaafd aan de fysieke werkelijkheid. En andersom. De verkenningstocht gaat verder het quantum landschap in waar onze mentale en emotionele biologie elkaar ontmoeten.

probleemvirus of virusprobleem?

Met SARS-Cov-2 hebben we een probleemvirus. Niet omdat we er zo verschrikkelijk ziek van kunnen worden of overlijden of dat het gevaarlijke varianten produceert, maar omdat het bestaan ervan niet is aangetoond. We zijn ruim 18 maanden verder met meer dan 100 WOB-verzoeken aan diverse gezondheidsinstanties en ministeries. “Neen, we hebben geen SARS-Cov-2 geïsoleerd.” Niets uit al die miljoenen covid-patiënten? “Neen, we hebben het ook niet onderzocht op besmettelijkheid en ziekteverwekkende eigenschappen. Wat we wel hebben voor u is een ‘in silico’ isolaat.” Hoe bedoelt u? “ We hebben een computersimulatie van een coronavirus.” Dit kwam tevoorschijn uit de briefwisseling van wetenschappers en onderzoeksjournalisten met de autoriteiten.

Er was hierover ook een vraaggesprek:

“Waarom hebt u geen SARS-Cov-2 uit een covid-patiënt beschikbaar? We hadden niet genoeg materiaal om het virus in beeld te krijgen. Maar als je dan het longvocht en nog meer lichaamsvochten van 10 covid-patiënten bij elkaar doet, kunnen we dan het virus te zien krijgen? Neen, dan is er nog steeds niet genoeg te zien. Als we dan alle lichaamsvochten van 1000 covid-patiënten bij elkaar doen, kunnen we dan het virus zien? Neen. Als we dan de lichaamsvochten van 10.000 covid-patiënten bij elkaar doen, kunnen we dan het virus zien? Neen, dan is er nog steeds niet genoeg te zien.”

Verdere vragen werden geweigerd. Het waren vragen die dr. Andrew Kaufman stelde aan een hoge piet van het Wuhan Instituut, een laboratorium patholoog en expert in laboratorium virologie met een reputatie van 20 jaar in het Wuhan instituut en bovendien nog een dikke Harvard-graad. Hoe deskundig wil je het hebben?

Tenslotte is er nog een interview op NBC News waarin aan dr. Wu Zunyou van het Center for Disease Control (het Chinese RIVM) de vraag wordt gesteld waarom de informatie over het coronavirus niet is gedeeld met iedereen. Zijn antwoord is letterlijk dat het virus niet geïsoleerd is (de video ‘[Dr. Andrew Kaufman Interview – Virus Isolation, Terrain Theory & COVID-19](#)’ begint met een kort fragment van dit interview). In feite houdt hier het hele corona-verhaal op.

Na al deze pogingen om de boosdoener van de pandemie boven water te krijgen, kunnen we wel stellen dat het bestaan van het virus, genaamd SARS-Cov-2, niet is aangetoond oftewel: *het bestaat niet als een echt ding in de echte wereld*. Dit roept de vraag op: op welke gronden beweren we eigenlijk dat een virus echt bestaat, een realistisch ding is? Ik schrijf ‘ding’, want hoe noemen we iets dat niet van vlees en bloed is of eet en peept?

De Amerikaanse artsen Andrew Kaufman en Tom Cowan hebben zich onvermoeibaar verdiept in deze materie en tot zover levert hun speurtocht een ontluisterend verhaal op over SARS-Cov-2 en al die andere virussen. De in 2020 overleden dr. David Crowe prikte de infectiemythe al een aantal jaren geleden door. De Duitse viroloog Stefan Lanka completeert het kwartet van kritische virus onderzoekers die een boekje open doen over de virologische praktijk. Uit hun onderzoekingen komt namelijk het beeld naar voren dat geen enkel virus is aangetoond tot nu toe. Dat is nogal wat. Dan hebben we dus niet alleen een probleemvirus, maar ook nog eens een virusprobleem. Inmiddels schaart een groeiende kring collega's en aangrenzende wetenschappers zich achter de nieuwe bevindingen die het virusparadigma bestempelen tot virushoax en infectiemythe.

Hoewel ik van harte wens dat we kunnen vertrouwen op wetenschappelijke methoden, komen we er niet meer onderuit om ons hierover te informeren nu we door nepwetenschap en helaas ook frauduleuze wetenschap worden geregeerd. De virologen hebben het over zichzelf afgeroepen: hun 'wetenschappelijke' bewijsvoering kreeg bezoek van een kritisch onderzoek. Met dank aan dr. Andrew Kaufman, die in de wetenschappelijke literatuur dook.

wetenschappelijke bewijsvoering

Als je wilt bewijzen dat een ding of micro-organisme (microbe) echt bestaat moet je het klip en klaar aantonen en meerdere mensen moeten hetzelfde onafhankelijk van elkaar aantonen. Als je bovendien wilt bewijzen dat een ding (of microbe of virus) een ziekte veroorzaakt dan moet je klip en klaar aantonen dat het mensen (of dieren of planten) ziek maakt. De hele bewijsvoering bestaat dus uit twee delen: onderzoek dat het bestaat en onderzoek dat het ziek maakt. Beide procedures zijn indertijd ontwikkeld door Robert Koch (1889) voor microben en Thomas Rivers (1937) die ze aanpaste voor virussen.

bewijs van bestaan

Iets kan wel in een andere dimensie, bv. 4D of 5D, bestaan, maar om te bewijzen dat iets in de 3D-reëliteit bestaat, handen en voeten heeft, volg je 4 stappen:

1. je neemt een monster,
2. je zuivert het,
3. je onderwerpt het aan een aantal proeven en
4. je beschrijft het in termen van vorm, inhoud en eigenschappen.

Het monster is in dit verhaal: patiëntmateriaal. Bv. slijm, speeksel, snot, traan, oorsmeer, zweet, wondvocht, (menstruatie) bloed, urine, ontlasting of wat weefsel (een biopsie). Zo'n monster is een mengelmoes van allerlei stoffen en allerlei cellen. Dit moet je van elkaar scheiden. Voor de grove delen gebruik je een filter en om de kleinere delen van elkaar te scheiden gebruik je een ultracentrifuge. Hieruit komen diverse ultrafiltraten tevoorschijn. Elk ultraftraat bestaat uit louter dezelfde moleculen en is dan een geïsoleerde, gezuiverde toestand van één van de bestanddelen uit het monster. Je hoopt hiertussen te vinden wat je zoekt, bv. een virus. Dat betekent dat je elk filtraat moet onderzoeken door het te bekijken onder een (electronen)microscop, er proeven mee te doen en de genetische samenstelling te analyseren.

Zo doe je stap voor stap je onderzoek tot je weet wat je in handen hebt. En als je dan het beestje bij de naam kan noemen, dan moet je het ook nog eens terug kunnen vinden in de natuur waar het oorspronkelijk vandaan kwam: de habitat. Dan heb je onomstotelijk bewijs dat het bestaat.

bewijs van besmettelijkheid

Met een tweede onderzoek moet je aantonen dat een ziekteverwekker, bv. een virus, de ziekte ook daadwerkelijk veroorzaakt. Dit vraagt een ander type onderzoek. Je moet het virus namelijk toedienen aan gezonde organismen: je infecteert planten of dieren of mensen met het virus bevattende ultraftraat. In het geval van corona/covid moeten gezonde proefpersonen dezelfde symptomen ontwikkelen als de oorspronkelijke covid-patiënten wanneer ze geïnfecteerd worden met het gezuiverde SARS-Cov-2.

de virologische procedure

Andrew Kaufman heeft de wetenschappelijke artikelen over het bewijs van SARS-Cov-1 en SARS-Cov-2 uitgeplozen en vergeleken met de bovenstaande criteria, die dus officieel wetenschappelijk afgesproken zijn. In 2003 was er in een viertal artikelen een SARS coronavirus ‘aangetoond’, later omgedoopt tot SARS-Cov-1. Hiertussen bevindt zich ook het inmiddels beruchte Drosten Paper waaraan oa. Ab Osterhaus meewerkte. In 2020 verscheen er opnieuw een viertal virologische artikelen die het bestaan van SARS-Cov-2 ‘aantoonde’. De artikelen die in 2020 het bewijs van bestaan van SARS-Cov-2 leverden, zijn deels gebaseerd op de oudere artikelen uit 2003.

Allereerst een vergelijking van de stappen die de officiële procedure voorschrijft met de stappen die de virologische artikelen uit 2003 beschrijven en die de basis werden voor de 2020 artikelen.

bewijs van bestaan	
<i>officiële procedure</i>	<i>virologische procedure</i>
stap 1 verzameling van patiëntmateriaal: <i>het monster</i>	verzameling van patiëntmateriaal: <i>het monster</i>
stap 2 filtratie van het monster: <i>het filtraat</i>	niet altijd duidelijk of er gefilterd wordt
stap 3 ultrafiltratie van het filtraat: <i>het isolaat</i>	X
stap 4 elk <i>isolaat</i> nader onderzoeken	X

De virologische procedure verricht de meeste officiële stappen niet. Wat doen virologen dan wel?

1. verzameling van patiënt materiaal = een mengsel van cellen, moleculen en microben/virussen.
2. toevoeging van enzymen die celmembranen oplossen waardoor de celinhoud vrij in oplossing komt, incl. het genetisch materiaal (DNA, RNA).
3. toevoeging van PCR-testmateriaal om genetisch materiaal te vermenigvuldigen - het monster bevat genetisch materiaal van patiëntcellen en microben en onbekende dingen.
4. rangschikking van het genetisch materiaal en registratie van de codevolgordes (sequentie) - dit is dus DNA van patiëntcellen en microben en mogelijk een virus.
5. toevoeging van dit mengsel aan een celcultuur, meestal zijn dit apenniercellen (celculturen zijn commercieel verkrijgbaar, oa. vero cel) - nu is het een mengsel geworden van patiëntcellen, apencellen, microben en moleculen.
6. toevoeging van antibiotica aan dit mengsel, de microben zullen hierdoor het loodje leggen - maar er ontstaat nu wel een probleem, want *antibiotica wekken veel exosomen op*.
7. dit mengsel wordt onder de electronenmicroscopie bekeken - als het virus in dit mengsel mocht zitten, dan is het nauwelijks te onderscheiden van de exosomen, want ze lijken erg op elkaar.

De onderzoekers beweren in hun artikelen dat ze voldaan hebben aan de officiële voorwaarden voor het bewijs van de aanwezigheid van een virus. Dit is dus duidelijk niet het geval.

In het tweede deel van de procedure moet er bewezen worden dat het geïsoleerde virus - dus een van de ultrafiltraten dat er niet is - overgedragen kan worden van mens op mens. Dus besmettelijk is. Opnieuw vergelijken we de officiële procedure met de virologische procedure.

bewijs van overdracht (besmetting)

	<i>officiële procedure</i>	<i>virologische procedure</i>
stap 1	het zuivere virus injecteren in gezonde proefpersonen die dan hetzelfde ziektebeeld moeten krijgen als de oorspronkelijke patiënt	het mengsel werd geïnjecteerd in 2 makake apen; één kreeg luchtwegproblemen (met longpathologie) en één kreeg huiduitslag (geen longpathologie)
stap 2	het virus opnieuw isoleren uit de zieke proefpersonen volgens bovenstaande stappen	het genetische materiaal uit de apen werd getest, vervolgens gemengd met een celcultuur en behandeld met antibiotica
stap 3	het virus vergelijken met het oorspronkelijke virus: moet identiek zijn	X
stap 4	er moet een specifieke immuunrespons opgewekt kunnen worden	er was te lezen dat er een immuunrespons was, maar niet wat, welk en waardoor.

Dus ook deze criteria zijn niet toegepast in de virologische onderzoeken uit 2003. Ze staan in het gerenommeerde tijdschrift Nature met als titel "[Koch's postulates fulfilled for SARS virus](#)". In de tweede paragraaf valt echter te lezen dat ze de criteria van Rivers hebben gevolgd. De titel is dus enigszins misleidend. Maar een ernstiger vergrijp is dat ze blijf geven geen enkel criterium te hebben toegepast op hun bewijsvoering van zowel het bestaan als de besmettelijkheid van SARS-Cov-1. Deze artikelen hadden wegens fraude per omgaande afgewezen en verwijderd moeten worden uit het wetenschappelijk domein. Nu we weten hoe virologen aan hun virusverhaal komen, werpen de conclusies uit de 2003-onderzoeken wel een duister licht op het bestaan van SARS-Cov-1.

gerucht makende wetenschap

De vier wetenschappelijke artikelen die in 2020 het SARS-Cov-2 aantonen, baseren zich dus op de artikelen uit 2003. Maar ook hier zijn merkwaardige wetenschappelijke denklijnen te bespeuren. En ook deze studies voldoen niet aan de voorwaarden voor het bestaansbewijs. Bovendien zijn er helemaal geen onderzoeken gedaan naar de besmettelijkheid. Drie artikelen trekken wel een acceptabele conclusie: het is hen duidelijk (ondanks dat er geen zuiver virus is aangetoond) dat er een betrokkenheid is tussen SARS-Cov-2 en de epidemie in Wuhan, maar het is onvoldoende duidelijk of SARS-Cov-2 de veroorzaker is van deze epidemie. Alle artikelen spreken van een mogelijk verband, maar niet meer dan dat.

Er is echter één studie, het Kim Paper, dat in de openingsalinea schrijft: "[Following the first outbreaks of unexplained pneumonia in Wuhan, China, in late 2019, a new coronavirus was identified as the causative agent in January 2020 \[7\]](#)". Hier staat dus letterlijk dat het coronavirus (SARS-Cov-2) de **oorzaak** is van de onverklaarbare longontsteking in Wuhan. Ze refereren hierbij aan een onderzoek [7] dat over iets heel anders ging. Dit is een regelrechte leugen. Een tweede onderzoek ([McMaster University](#)) baseerde zich op het Kim Paper en deed er nog een schepje bovenop door te beweren dat een nieuw coronavirus op een versmarkt in Wuhan een pandemie in gang zette. We hebben hier niet te maken met een wetenschappelijk onderzoek, maar een **gerucht**. En we weten inmiddels wat het gerucht teweeg heeft gebracht in de wereld.

Wat onderzocht had moeten worden met betrekking tot SARS-Cov-2 is:

1. SARS-Cov-2 moet aantoonbaar gevonden zijn in een coronapatiënt, maar niet in gezonde mensen.
2. SARS-Cov-2 moet geïsoleerd zijn uit coronapatiënten en in zuivere vorm beschikbaar gemaakt zijn.
3. Het geïsoleerde, pure SARS-Cov-2 virus moet gezonde mensen ziek maken met corona.
4. SARS-Cov-2 moet opnieuw geïsoleerd worden uit de opzettelijk geïnfecteerde proefpersonen die corona hebben gekregen en

5. SARS-Cov-2 uit de proefpersonen moet identiek zijn aan de SARS-Cov-2 uit de oorspronkelijke coronapatiënten.
6. SARS-Cov-2 moet een specifieke immuunrespons opwekken.

virussen zijn een veronderstelling

Is aan deze voorwaarden voldaan? Neen. Op alle punten bestaat hier eensgezindheid over en is ook nog eens bevestigd door de autoriteiten: het is allemaal niet gebeurd, niet gedaan. En ... verrassing: óók niet met al die andere virussen. Denk dan bv. aan het mazelenvirus, het poliovirus, het humaan papillomavirus, het HIV-virus, noem ze allemaal maar op. Met deze onthulling moeten we eerst maar eens de vraag stellen of virussen wel bestaan in algemene zin. Zijn het wel die dingen die we dachten dat ze zijn?

Er is dus tot op heden geen enkel virus geïsoleerd en ook niet gezuiverd uit patiënten met griep, mazelen, hepatitis B, rode hond, AIDS, enz.. Ook Prof. Luc Montagnier, ontdekker van het HIV-virus, stelt duidelijk in een interview dat het SARS-Cov-2 virus geïsoleerd èn gezuiverd moet zijn als bewijs van bestaan. Saillant detail is wel dat zijn elektronenmicroscopist, 22 jaar na dato, vertelt dat hij nog nooit het HIV-virus heeft gezien, alleen maar celrommel. Wat we ook niet moeten vergeten is dat er na een experiment met de Spaanse griep (1918) nooit meer onderzoek is gedaan naar het effect van overdracht van het ongezuiverde virus-isolaat op gezonde mensen (die dan ziek zouden moeten worden).

Het experiment moest aantonen dat het Spaanse griepvirus overgedragen kon worden op gezonde mensen, die dan de Spaanse griep zouden krijgen. Uit zwaar zieke grieppatiënten verzamelde men snot, slijm, sputum en traan. Ze stopten dit in gezonde vrijwilligers. Er gebeurde niets. In een 2^e experiment injecteerden ze het als vaccin in gezonde vrijwilligers. Er gebeurde niets. In een 3^e experiment lieten ze de patiënten rechtstreeks ademen en hoesten in de monden van de gezonde vrijwilligers en zelfs tongzoenen. Er gebeurde niets. Er zijn meerdere soortgelijke experimenten gedaan met mensen en ook met dieren. Ze leverden geen zieke vrijwilligers op. Het resultaat liet zien dat de Spaanse griep en ook andere virus-infectieziekten bij dieren niet overgedragen worden van de ene mens/dier op de andere mens/dier. Dit is de conclusie die getrokken had moeten worden.

Met deze stand van zaken moeten we virussen voorlopig naar het rijk van veronderstellingen verwijzen. Dat virologen zich blijven vastbijten in het virusverhaal is te begrijpen, zij hebben hun vak ervan gemaakt. Maar wat drijft microbiologen en medische wetenschappers dat ze zo ijverig naar deze micro-ziekteverwekkers blijven zoeken? Hiervoor moeten we teruggrijpen naar de wortels van het medische denkmodel.

microben of milieu?

Sinds de uitvinding van de microscoop en de ontdekking van micro-organismen had de wetenschap de jacht op deze ziekteverwekkers (pathogenen) geopend. Met een *kiemtheorie* op zak, gelanceerd door Edward Jenner en Louis Pasteur ging men naarstig op zoek naar die micro-boosdoeners. Men offerde toen dat àlle ziekten wel eens veroorzaakt konden worden door *microben*. En voor elke ziekte moest er één veroorzaker zijn. De infectieziekte was een hype, ook al bestond dat woord in de 19e eeuw nog niet.

Een probleem deed zich voor toen men bij veronderstelde infectieziekten zocht naar microben en deze niet konden vinden. Gevangen in hun denkmodel gingen ze er van uit dat er een ziekteverwekker móest zijn, ook al konden ze het niet vinden onder de microscoop. Dat onbekende onzichtbare duiveltje kreeg de naam virus. Tot de jaren 50 leverde het onderzoek naar het bestaan van virussen niets op. Maar met de komst van de elektronenmicroscoop konden veel kleinere deeltjes zichtbaar gemaakt worden. Toen zagen ze dingen die wel eens de veronderstelde virussen zouden kunnen zijn en kon het onderzoek naar virussen los gaan. De jacht op microben, ook al was 't geen levend ding, kon in ere hersteld worden. Louis Pasteur was de grote propagandist van dit idee, een hypothese die tot op heden hoog in het vaandel staat, maar in

de praktijk zeker niet het alleenrecht heeft verdiend. Er is namelijk nog een andere hypothese, waarin het milieu als ziekteverwekkend wordt verondersteld. Ik leg kort beide onder de loep.

Louis Pasteur (1822-1895) formuleerde een *kiemtheorie*:

1. Micro-organismen kunnen ziekte veroorzaken (ziekteverwekker of pathogeen).
2. Micro-organismen kunnen zich verspreiden van de ene mens naar de andere mens, waarmee de ziekte wordt overgedragen op elkaar (besmettelijkheid of overdracht).
3. Een specifiek micro-organisme veroorzaakt een specifiek ziektebeeld en zal geen ander ziektebeeld geven (infectieziekte).
4. Vaccinatie is effectief, veilig en voorkomt ziekte.

In dezelfde periode formuleerde Antoine Béchamp (1816-1908) een *terreintheorie*. Deze zegt dat het *milieu* bepaalt of een organisme gezond kan functioneren of omwegen moet bewandelen om te overleven waarvan symptomen dan het gevolg kunnen zijn:

1. Ziekte is een gevolg van een verstoord intern milieu en wordt veroorzaakt door leefstijl, voedingstoestand en een emotionele factor.
2. Micro-organismen zijn niet ziekteverwekkend (pathogeen) en hun vermenigvuldiging dient ter ondersteuning van het lichaam om zich te ontdoen van afvalstoffen (detoxificatie).
3. Micro-organismen veranderen van vorm onder invloed van hun omgeving.
4. Besmetting bestaat niet. We lopen geen ziekte op, we bouwen het op.
5. Om ziekte te voorkomen creëren we welzijn met behulp van kennis en leefstijl volgens de wetten van gezondheid - fysiek, mentaal en spiritueel.

Deze twee theorieën, microbe of milieu als oorzaak van ziekten, stonden als rivalen tegenover elkaar en de strijd werd beslist in het voordeel van Pasteurs kiemtheorie. Niet in de laatste plaats omdat Pasteur veel connecties had in politieke en hogere kringen. Ook de petrochemisch gebaseerde farmaceutische industrie was in opkomst en de financiële injecties kwamen uit de inmiddels bekende hoek. Een gelijkwaardige wetenschappelijke discussie en ook financiering ontbrak om beide theorieën nauwgezet te testen.

een twijfelachtige theorie

De kiemtheorie die de oorzaak legt bij externe microben en de term infectieziekte heeft geïntroduceerd is tot op heden het leidende idee in de mainstream medische wetenschap. Het is een ziektemodel van een materialistisch wereldbeeld in optima forma. De industriële en technologische ontwikkelingen in de 19e en 20e eeuw hebben veel bijgedragen aan een verslechtering van het milieu waardoor de terreintheorie aan actualiteit wint. Bovendien is achteraf gebleken dat Pasteur fraude heeft gepleegd met een aantal wetenschappelijke onderzoeken, waarmee de kiemtheorie eigenlijk al ten dode is opgeschreven. Als je hierbij optelt dat het bestaan van virussen noch de overdracht van virussen volgens de regels der kunst is bewezen, dan mogen we concluderen dat deze theorie de praktijktoets voorlopig niet doorstaan heeft.

Desondanks is dit volkomen aan de gangbare medische wetenschap voorbij gegaan waardoor we nu met obsoleete gezondheidsinstanties en een berg aan gebakken peren zitten. Terwijl de quantum fysica en gamma wetenschappen nieuwe werkelijkheden hebben ontsloten van electromagnetische velden, informatievelden, morfogenetische velden en bewustzijnsvelden, worden deze kennisgebieden niet geïntegreerd in het medisch denken. Het medisch denken en doen zit onwrikbaar vastgeklonken in een deeltjes-ideologie dat het lichaam als een samenstelling van moleculen ziet. In het zoeken naar nog kleinere details is de medische wetenschap hopeloos verzuild geraakt in superspecialismen die elkaars taal niet meer spreken of verstaan. We vertrouwen blindelings op virologen zonder ook maar een idee te hebben hoe ze denken en hoe ze te werk gaan. Onder invloed van de technologische ontwikkelingen zijn veel wetenschapsgebieden, inclusief de virologie, overgestapt op computersimulaties. Hiermee is veel wetenschappelijk onderzoek in een virtuele werkelijkheid beland en zeggen de uitkomsten niets over de

fysieke realiteit zo lang je het niet hebt getoetst aan de fysieke realiteit. Maar dan blijft wel de vraag: *hoe zit dat dan met al die infecties en ziekten die veel mensen tegelijk treffen?* Waarvan zijn dan nu zoveel mensen ziek geweest? Als het geen virus is, wat kan het dan wel zijn? Tijd om de terreintheorie van stal te halen. Met 'milieu' als brede basis scheidt deze hypothese een kijk op de samenhang van lichamelijke processen (intern milieu) en belastende factoren (extern milieu).

Omdat we nog midden in het pandemische sprookje zitten en het corona spektakel nog erg vers van de pers is, zal ik eerst wat over de oorzaken van corona/covid vertellen en verderop wat meer over de terreintheorie. In 2020 leken extra veel mensen het slachtoffer te zijn van een symptomenbeeld dat eigenlijk nauwelijks verschilde van de griep epidemieën waarmee we vertrouwd zijn. Maar er was dit keer ook iets anders aan de hand.

infectie of intoxicatie?

Een afdoende antwoord is op dit moment nog niet te geven, omdat er massieve tegenwerking is om andere oorzaken dan SARS-Cov-2 te onderzoeken. Dat wil echter niet zeggen dat er geen studies over zijn. Er zijn wel degelijk factoren en 'ontwikkelingen' aan te wijzen die verantwoordelijk kunnen zijn voor de narigheid waarmee we in 2020 werden geconfronteerd. Maar enkele relativeringen zijn hier ook wel op zijn plaats. De massale ziekte en sterfte bleek later niet zo massaal als de informatiekanaalen ons voorschotelden: de cijfers waren zodanig opgeklapt dat ze een vals beeld hebben geschapen. Toen de jaarcijfers berekend konden worden bleef er, althans statistisch bekeken, niets anders over dan een gewoon griepjaar.

De uitbraken in bepaalde gebieden waren makkelijk in verband te brengen met lokale omstandigheden. Wuhan staat bekend om zijn extreme smogprobleem en kreeg hier overheen nog eens een uitrol van 5G wat veel mensen fataal lijkt te zijn geweest. Lombardije (Italië) heeft ook te kampen met extreme luchtvervuiling door extensief gebruik van landbouwgif. Hier blaast ook nog een massale experimentele griepvaccinatie in het najaar van 2019 zijn partijtje mee. De uitrol van 5G in diverse gebieden leek in een aantal gevallen ook parallel te lopen met ziekte-uitbraken.

Wat overeen kwam in de symptomen, waar ook ter wereld, was een zuurstoftekort, maar niet vanwege een luchtweginfectie. Al vroeg waren er artsen die een vasculair probleem vaststelden: een probleem van het bloed (hemoglobine) en de bloedvaten (ontstekingen) waardoor de organen niet meer van zuurstof werden voorzien. Dat is een heel ander soort benauwdheid waarbij de (verkeerde) beademingsbehandeling veel mensen de dood in joeg. Inmiddels wordt dit door veel medici onderkend.

Ook wil ik hier aantekenen dat [Arthur Firstenberg](#) een interessante epidemiologische observatie in zijn boek (The Invisible Rainbow, 2017) heeft opgenomen, lopend t/m 1968. Bij elke massale uitrol van elektriciteit deed zich een griep epidemie voor. Met de implementatie van elektriciteit in de infrastructuur blijkt namelijk de activiteit van het aardmagnetisch veld te worden onderdrukt. We hebben hier dus wel een factor van betekenis.

1. 1889 - uitrol van elektrische leidingen: een (naamloze) griep epidemie.
2. 1918 - uitrol van radiostations: de Spaanse griep epidemie.
3. 1957 - uitrol van radarinstallaties: de Aziatische griep epidemie.
4. 1968 - uitrol van satellieten: de Hong Kong griep epidemie.
5. 1996 - uitrol van het 2G-netwerk: de Noord Amerikaanse griep epidemie.
6. 2003 - uitrol van het 3G-netwerk: SARS epidemie (in China).
7. 2009 - uitrol van het 4G-netwerk: de Mexicaanse griep epidemie.
8. 2020 - uitrol van het 5G-netwerk: de corona pandemie.

In mijn artikel '[Dwaling of Dwaalsporen](#)' beschreef ik al vier beelden van corona. Bij deze nog maar eens de opeenstapeling van ziekmakende factoren in herinnering gebracht:

- milieuverontreiniging (lucht, water, bodem, geluid),
- frequentieverontreiniging (zendmasten, satellieten, modems, draadloze apparaten),
- sociaal-culturele verontreiniging (stress, ongelijkheid, discriminatie, conflicten, oorlogen, mindcontrol),
- kosmische opschaling (fotonengordel, ascensie, lentepunt verschuiving).

Verontreinigingen hebben niets van doen met infectie, maar alles met intoxicatie. Onze leefomgeving is in de loop van 100 jaar ernstig vervuild geraakt door industriële productieprocessen en de toepassingen hiervan in alle sectoren. Hieronder valt ook de fysiologische vervuiling door farmaceutische middelen en vaccinaties, de biologische vervuiling door landbouwvergiften en nanomoleculaire vervuiling oa. door geo-engineering (chemtrails). Deze factoren vormen op zich al een flinke dobber voor ons lichaam. De draadloze communicatietechnologie is op het gebied van frequentievervuiling een extreem forse biologische uitdaging. Denk dan niet alleen aan mobieltjes, zendmasten en internetsatellieten, maar ook aan alle elektrische kabels die als reusachtige spinnenwebben stad en land bevolken. De samenleving is in een eeuw tijd drastisch veranderd. De vaak geroemde ontwikkelingen tonen slechts een verschuiving van bestaande problematiek. Oorlogen en ongelijkheid zijn niet afgenomen door meer kennis en wetenschap. De technologie heeft het leven in een aantal opzichten makkelijker gemaakt, maar tegelijkertijd ons met nieuwe moeilijkheden en taken opgezadeld. De stress van toen is verschoven naar de stress van nu en stress = stress. In cultureel-religieus opzicht drijven we stuurloos op de oceaan van het leven. De almachtige barmhartig straffende God is grotendeels verlaten. Het vrijmakende geld en de bevrijdende wetenschap waren de interim goden en technologie heeft nu de toverstaf toebedeeld gekregen. Als we naar het aandeel van verontreiniging kijken, dan heeft de technologie een flinke vinger in deze pap. Met het aantal zieke en overleden mensen kan je terecht spreken van een epidemie, niet door een virus, maar door de technologie en de levensstijl die in de vaart der volkeren is opgejaagd. Nu is het een bekend gegeven dat de oplossing voor een probleem niet uit dezelfde mindset kan komen als de veroorzaker van dat probleem. Dus de technologie die het probleem heeft veroorzaakt, kan nu wel een oplossing in de vorm van een genetische injectie aanbieden, maar als je geen oog hebt voor de eigen balk, kan je de splinter in de ander niet verwijderen. Het is de intoxicatie die aangepakt moet worden en niet een verzonnen infectie. Het is de alomtegenwoordige vergiftiging die ons lichaam opzadelt met ontstekingen.

ontsteking, een probleemoplossing

De zogenaamde ontwikkelingen zijn slechts oude wijn in nieuwe zakken en de oude wijn bekommt ons niet meer. In de mond brengt het nog een kort geluksgevoel, maar in de maag krijgen we het zuur en in de darmen breekt het ons op. Daar waar we het leven moeten verteren ontstaan de eerste problemen. De verwerking van de onverteerde producten verderop in het lichaam veroorzaakt onnatuurlijke routes in de celstofwisseling. Er ontstaan er inefficiënte processen die leiden tot toxische nevenproducten en die leiden dan weer tot beschadiging van cellen. Het is een inwendige vergiftiging als gevolg van een uitwendige vergiftiging. Wat is de natuurlijke herstelactie van ons lichaam op vergiftiging? Opruimen die kapotte boel! Hoe doet ons lichaam dit? Zet alle opruim-eenheden op transport naar de plek des onheils. Wie regelt dit transport? Ons vaatsysteem en lymfesysteem. Vocht met opruimcellen verzamelt zich op de probleemplek: de vuilnisdienst kan aan het werk. Al deze activiteiten doet de beschadigde plek opzwellen. De zwelling drukt op zenuwuiteinden: "au!". Het hele schoonmaakproces roept 4 symptomen op: *zwellling*, *warmte*, *roodheid* en *pijn*. In dokterslatijn heten ze respectievelijk: tumor, calor, rubor en dolor. We hebben hier het symptomenbeeld van **ontsteking**. Het is een ontsteking niet door infectie, maar door intoxicatie.

Ontsteking is een mechanisme van het lichaam om rommel op te ruimen. Stervende en dode cellen maken rommel. Dat moet worden verwijderd. We hebben hier speciale cellen voor. De bekendste zijn de witte bloedcellen (leucocyten) en immuuncellen (lymfocyten). Ze zijn er in verschillende soorten en maten. Maar we hebben nog een derde divisie: *microben*. Ons lichaam huisvest 100x meer micro-organismen dan cellen.

Ze vormen een substantieel deel van onze fysiologie. We noemen deze georganiseerde aanwezigheid van micro-organismen in ons lichaam het *microbioom*.

microbioom

Microben blijken te reageren op een afwijkende stofwisseling die tot celbeschadiging leidt. Ze verzamelen zich op de plek van de beschadiging en helpen de rommel op te ruimen. In de natuur zien we dat micro-organismen stervend en dood biologisch materiaal afbreken en opruimen. Dit is circulaire ecologie: dood, ziek en beschadigd biologisch materiaal wordt terug gebracht tot zijn bestanddelen, zodat het voor hergebruik geschikt wordt. In ons lichaam hebben ze dezelfde functie. We hebben microben nodig voor onze gezondheid. Het zijn dus geen externe pathogenen, het is onze interne vuilnisdienst. Bovendien zijn het producenten van vitaminen.

Vanuit de *terreintheorie* zijn er meerdere hypothesen over ziekteoorzaken ontwikkeld en bewezen werkzaam in de praktijk. Meerdere geneeswijzen buiten de heersende geneeskunde werken vanuit deze theorie. Met behulp van een natuurgeneeskundig model ([op herhaling](#)) kunnen we meer begrijpen van de rol die microben spelen in ontsteking en ook vinden we een verklaring waarom verboden middelen als ivermectine en hydroxychloroquine helpen.

De symptomen die je in het schema ziet zijn activiteiten van het lichaam om zich te ontdoen van toxische stoffen: *detoxificatie*. Dit kunnen letterlijk vergiften zijn, maar ook een overmaat aan afvalstoffen, dode cellen, fragmenten van genetisch materiaal en uitscheidingsproducten van microben. Zodra er koorts optreedt is er sprake van een poging tot verbranding, dat is fase 2. Dan is de beschadiging groter of ernstiger. Dat trekt ook meer opruimers aan in de vorm van bacteriën en ev. schimmels of parasieten. In hun detoxificatiewoede kunnen ze wat veel uitscheidingsproducten leveren die de gezonde cellen gaan irriteren

	1e fase: versterkte uitscheiding van gifstoffen	2e fase: poging tot verbranding van gifstoffen	3e fase: opslaan van gifstoffen
huid	- extra zweten - tranende ogen - veel oorsmeer - stinkende lichaamsgeur	- huiduitslag - eczeem - steenpuisten - branderige of jeukende huid	- eelt - gerstekorrel - vetbulten
luchtwegen	- snottigheid - sinusitis - vieze adem	- verkoudheid - ontstoken amandelen - keelontsteking - sinusitis - bronchitis - longontsteking	- poliepen
urinewegen	- veel plassen	- blaasontsteking	- nierstenen - blaasstenen
maagdarmskanaal	- maagzuur - vaak ontlasting - diarree	- ontstoken maagwand - dunne darmontsteking - blinde darmontsteking - dikke darm ontsteking	- verstopping (obstipatie) - galstenen
overige	- veel of vaak menstruatie - (veel) witte vloed	- ontsteking vd vrouwelijke organen	- cysten - prostaatvergroting - aderverkalking - water in de gewrichten

met meer ontsteking als gevolg. Dan heb je een probleem bovenop een probleem. Dan worden de symptomen veel heftiger en kan het gebeuren dat het lichaam het niet meer trekt. Met antiparasitaire middelen als hydroxychloroquine of ivermectine schakel je de overactieve microben uit waardoor het lichaam wat rust krijgt om het detoxificatieproces tot een goed einde te brengen. De inzet van microben is dus deel van de herstelactie van het lichaam, maar hoe komen ze in het lichaam?

de scheppingskracht van stamcellen

We hebben een voorraad stamcellen in ons lichaam. Dit zijn cellen die nog van alles kunnen worden, ze kunnen zich differentiëren in alle soorten cellen die we in ons lichaam hebben. Het zijn voorlopercellen en als er een signaal vanuit een weefsel komt, ontwikkelen ze zich tot cellen waar dat specifieke weefsel om vraagt. Dat kunnen weefselcellen zijn, maar ook opruimcellen en ... microben. Stamcellen bevinden zich niet alleen in embryo's en in het beenmerg, maar ze zitten overal in het lichaam. Ze zijn zelfs te vinden in het bloed. Ze kunnen op afroep de soort cel ontwikkelen waar behoefte aan is. Bij beschadiging gaan cellen kapot en komt hun inhoud in de waterige ruimte tussen de cellen. Dat is een rommeltje van moleculen, genetisch materiaal, vezels en membraanmaterialen. De stamcellen in de buurt migreren naar de beschadigde plek en vormen zich tot cellen die de boel kunnen afbreken en opruimen. Dit blijken microben te zijn. Ze kunnen variëren van bacteriën tot schimmels tot parasieten. Het behoort allemaal tot het

herstelpalet van ons lichaam. Het is dus niet de vraag hoe microben in ons lichaam komen. Ze zitten er al in. We maken ze zelf. En ze dienen een doel: instandhouding en herstel van gezondheid. Microben zijn levende cellen die een functie hebben en zelf ook stofwisselen. Microben zijn niet alleen opruimers, maar ze helpen ook met de vertering (darmflora). Dankzij hen kunnen we voedsel verteren en ook vitamines aanmaken. Virussen zijn niet levend. Ze hebben wel *micro-afmetingen*, maar het zijn geen *micro-organismen*. Wat zijn virussen dan wel?

virus of vuil?

Het woord virus komt zowel in het Grieks als in het Latijn voor. In het Grieks (φίρος) betekent het groot, geweldig, wild dier, monster. In het Latijn betekent het slijm, vergif, venijn. In de huidige hantering van het begrip komen vergif en venijn het meest in aanmerking gezien het geloof in hoe het ziek maakt: een virus infiltreert in gezonde cellen en turnt ze om in virussen. Dat is een geniepige manier van ziek maken, zou je zeggen. Het vreemde aan dit verhaal is dat het geen levende organismen zijn. Micro-organismen vertonen levensfuncties als stofwisseling, reproductie en beweging. Virussen doe dit allemaal niet. Dus, hoe krijgen ze het dan voor elkaar om cellen binnen te dringen? Dat is een actieve bezigheid. En ook om DNA te veranderen is een actie nodig. Dode dingen doen niets. Toch?

Eigenlijk weten we nauwelijks iets van 'virussen'. Ervan uitgaande dat het genetische materialen zijn (een teken van leven?), zijn er meerdere hypothesen bedacht over hun herkomst, hun evolutie en hun functie. Op de website van [Nemo KennisLink](#) (Dwalen in de virofeer, 27 mrt 2020) valt te lezen:

"De gedetailleerde kennis die we hebben van een klein aantal virussen verhult dat we van het overgrote deel eigenlijk niets of nauwelijks iets weten. Meer genetisch onderzoek is nodig om oorsprong en evolutie van virussen in kaart te brengen."

Misschien is het woord virus een verkeerd gekozen woord voor iets dat toch al niets kan doen. Het is nooit aangetoond. Wat we aan patiëntmateriaal hebben is kapot weefsel. De electronenmicroscopie toont een hoopje rommel. Zolang dat hoopje rommel niet gescheiden is in enkelvoudige bestanddelen (ultrafiltrage) en gezonde mensen niet aantoonbaar ziek maakt, kan je ze niet tot ziekteverwekkers uitroepen. Kan die rommel mogelijk iets anders zijn? Dat is inderdaad onderzocht en de uitkomst leidt tot een ander verhaal.

Het andere verhaal bestaat uit de hypothese over losgeraakte dan wel actief uitgescheiden brokjes van bestanddelen uit beschadigde cellen. Ze hebben de naam gekregen van **exosomen**. Het zijn slechts uitscheidingsproducten en restanten beschadigd weefsel. Het is vuil dat kan worden verwijderd, opgegeten en verteerd met behulp van ons microbiom. Hier is niets venijnigs of giftigs aan, maar het venijn van het virus zit 'm niet in de staart, het zit in het hoofd.

virus en angst

Wat doet je adem stokken? Wat doet het bloed wegtrekken uit je organen? Wat legt je immuunsysteem lam? **ANGST!** In eerdere artikelen (oa. in '[Hoe wakker moeten wij worden?](#)') beschreef ik al hoe de water structuur in ons lichaam van cruciaal belang is voor een optimale balans en communicatie tussen bewustzijn en biologie. Wanneer wij lichamelijk in gevaar verkeren, dan is angst een biologisch programma dat een prima instrument vormt om ons leven overeind te houden. Wanneer wij niet lichamelijk in gevaar verkeren, dan zou dit mechanisme niet in werking moeten treden, maar dit gebeurt wel. Hoe zit dit?

Hier komt de rol van trauma tevoorschijn (zie '[Een Wankelende Werkelijkheid](#)'). Ik ga even op herhaling: meestal vroeg in ons leven ervaren we een schending van onze integriteit. Dit kan lichamelijk, emotioneel, mentaal dan wel spiritueel zijn. Het is een beschadiging dat op de bodem van ons bestaan, in de kast met weggesloten ervaringen, blijft sluimeren. Op energieniveau is het een frequentiepatroon dat zorgt voor een hypergevoeligheid voor situaties en verhalen die resoneren met de traumatische ervaring van destijds. Situaties en verhalen die je doen herinneren aan wat je destijds is overkomen èn onontkoombaar was. De

angst, ook een frequentiepatroon, is je waarschuwingmechanisme. Soms glipt de traumatische herinnering over de drempel van je bewustzijn en dan weet je waar je angst mee te maken heeft. Maar vaak blijft de herinnering onder de oppervlakte steken en dan kan je de angst niet traceren. Wanneer dit traumapatroon aangeraakt wordt, bewust of onbewust, activeert het de productie en uitscheiding van bepaalde bio-moleculen, waaronder adrenaline.

Het traumapatroon vormt een storend script in ons informatieveld. Het is een scheurtje in het weefsel van ons bewustzijn dat ons bevattelijk maakt voor de *suggestie van gevaar*. Er is dus geen sprake van fysiek gevaar, maar het opperen van een mogelijk gevaar is voldoende om het traumascript aan te roepen en het biologische waarschuwingssysteem te activeren. Aangezien er in de fysieke omgeving niets te bespeuren valt, gaat ons bewustzijn zoeken in alle hoeken en gaten. Onze gedachten slaan op hol en verzinnen scenario's die het gevoel van bedreiging kunnen onderbouwen. Ons vermogen om logisch na te denken krijgt geen biologische instructies meer en loopt het gevaar uiteindelijk niet meer boven het emotionele tumult uit te komen. Dan is de angst uitgegroeid tot paniek en nauwelijks meer beheersbaar.

angst is een programma

Angst kunnen we benaderen als een ingebouwd programma met twee niveaus. Op fysiek niveau is het een biologisch programma dat er op toeziet dat ons lichaam in stand blijft. Zonder lichaam hebben we immers geen bestaan op deze planeet. Het is een instrument van de 3^e dimensie. Op psychisch niveau is het een mentaal programma waarvan de herkomst niet eenduidig is. Het is een instrument van de 4^e dimensie, de wereld van verhalen: theorieën en veronderstellingen, ideeën en filosofieën, paradigma's en taboes, geboden en verboden, maar ook van mythen en legenden, sprookjes en verbeelding. Het is de wereld van 'er was eens ...', 'er zal ooit ...', 'stel je voor dat ...' en 'wat als ...?'. Dit is de dimensie van scenario's en suggesties waarin we woorden gebruiken als 'mogelijk', 'waarschijnlijk', 'misschien', 'eventueel'. Waarin mogelijkheden werkelijkheid kunnen worden, maar het nog niet zijn en of zelfs niet hoeven te worden.

Mogelijkheden kunnen gebruikt worden om zekerheden te verkopen, wetten op te stellen, strategieën te ontwerpen en besturen te organiseren. Dit is het instrument waarmee je menselijk gedrag kunt sturen en besturen. En controleren. Beide programma's functioneren op collectief niveau, dus we zijn er allemaal aan onderworpen. De suggestie van gevaar is een doeltreffende manier om mensen in een angstmodus te manoeuvreren. Als het mentale angstprogramma eenmaal geactiveerd is, doet het biologische angstprogramma de rest. Dan raken we gevangen in een vernauwd bewustzijnsveld en hebben we geen toegang meer tot gezond verstand, intuïtie of scheppende kracht. We worden afgesneden van onze innerlijke Bron en verliezen onze soevereiniteit.

een gescipte fysiologie

Het primaire traumapatroon staat letterlijk geschreven in onze cellen. In onze waterstructuur wordt de trauma-informatie verankerd. De informatie bevat fysiologische, emotionele, mentale en spirituele componenten. Dit patroon zal in bepaalde weefsels of organen meer verankerd liggen dan in andere weefsels. Dat noemen we in de volksmond gevoelige plekken. Het traumatische waterpatroon wordt omringd door een tweede patroon dat het angst-signaal verankert. Het is een beschermingslaag om de oorspronkelijke wond te behoeden voor uitbarsting. Dit trauma-angst complex wordt verder ingebouwd in de gewone functionele waterpatronen die onze cellen draaiende houden. Ook ons DNA reageert op de dynamiek van deze waterpatronen, inclusief het trauma-angst patroon. In een combinatie van waterstructuur, elektrische activiteit en lichtcodes (informatie) creëert het DNA de instruerende scripts die zorgen voor het functioneren van onze cellen. Dit gebeurt buiten de tijd-dimensie, maar als we het in termen van tijd beschrijven dan gebeurt het binnen minifracties van miniseconden. Op deze manier kunnen we ons onmiddellijk, en dikwijls ook nog op voorhand, aanpassen aan veranderingen in onze omgeving.

De informatie die in waterpatronen en lichtcodes van het DNA ligt opgeslagen vormt een geïntegreerd geheel, een hologram zo je wilt, en de vertaling in elektrische en biochemische processen is te vergelijken met een script dat wordt uitgevoerd. De DNA-scripts zijn een verzameling codes die tot biochemische uitvoering leidt: de productie van eiwitten en energie. Maar ook sturen ze elkaar aan, reguleren ze elkaar en creëren ze nieuwe codes. Ons DNA zou je kunnen vergelijken met een zelf assemblerende organische computer. Het is daarom mogelijk om via emotionele verwerking, mentale herprogrammering en spirituele oefening wijzigingen aan te brengen in de waterstructuur en ons DNA. Het ligt in ons vermogen om onze zelfbiologie te veranderen en ons zelf te genezen. Of we het daadwerkelijk voor elkaar krijgen ligt deels bij onze inspanningen en deels in ons zielenprogramma. Het deel dat bij ons ligt vraagt om onze angsten onder ogen te zien en ons zelf in onze diepste wond te ontmoeten. Dat is de plek waarin we de schending van onze integriteit hebben ervaren en daar is de poort naar echte vrede en innerlijke vrijheid te vinden.

vatbaarheid en besmettelijkheid

Het traumagehalte in onze archiefkast creëert de mate van vatbaarheid voor verhalen en gebeurtenissen. Als we vatbaar zijn voor iets kan dat iets ons makkelijk 'besmetten' en angst voor gevaar is een collectieve biologische bevattelijkheid. Op dit niveau van bestaan resoneren we automatisch met elkaar. Dat betekent dat de angst in anderen een angstsignaal in onszelf activeert. Deze overdracht verloopt niet op de (micro)biologische manier, maar de geniepige overdracht die we aan virussen toeschrijven komt verdacht veel overeen met de energetische manier waarop angst zich verspreidt onder de mensen. Als virologen ons vertellen hoe een virus de deurtjes in je celmembraan zo maar open kan draaien, dan is dat vergelijkbaar met de manier waarop een suggestie van gevaar door de achterdeur naar binnen komt. Het is namelijk de deur van de kast met opgeborgen trauma's en het heeft een krakkemikkig slot. De suggestie wandelt onopgemerkt naar binnen om daar de boel op te stoken. Een hoop gestommel in de kast is het gevolg.

Er speelt nog een ander mechanisme dat ons vatbaar maakt en dus gevoelig voor 'besmetting': ons lichaam zelf. Net als ons circulatiesysteem, lymfesysteem en microbiom bevindt ons zenuw-zintuigsysteem zich overal in ons lichaam, tot in de kleinste uithoeken. Ons lichaam is in feite één en al zintuig, een perfect functionerend registratiesysteem voor inwendige en uitwendige gebeurtenissen. En niet alleen dat. Onze biologie is net een stamvork, het resoneert met overeenkomstige trillingen in de omgeving. Dat kunnen fysieke situaties zijn, maar ook verhalen. We pikken dus voortdurend van alles op uit de omgeving en ook van wat we (virtueel) zien, lezen en horen via media. Ons zenuw-zintuigsysteem registreert, onze waterstructuur resoneert en ons bewustzijnsveld reageert op wat er om ons heen gebeurt. Maar het voelt alsof het binnen ons zelf plaatsvindt. Dit is het menselijk-biologische mechanisme van ervaren. Op deze manier voelen en beleven wij het leven op deze planeet. Als we ons niet bewust zijn van wie wij zijn en wie wij niet zijn, dan identificeren we ons gemakkelijk met datgene wat we registreren. Maar wij zijn niet het geregistreerde, wij zijn de registrator. Als we dit verschil niet voldoende in de gaten hebben, dan kan de wereld ongemerkt bij ons naar binnen kruipen en resoneren we als een stamvork mee met wat tot ons komt ... of wat ons wordt gepresenteerd. Letterlijk gevaar voor lijf en leden is collectief ingebouwd in ons biologische systeem en angstverhalen kunnen ons biologische systeem in de houdgreep nemen.

verstrikt in verhalen

Het virus is een angstverhaal. De wetenschap die een brug moet slaan tussen verhaal (4D) en vorm (3D) is gekaapt en stap voor stap omgebouwd tot een propaganda instrument voor angst. De media zijn ingezet om ons te overspoelen met griezelverhalen. We zitten gevangen in een mentaal horrorspel. Hoe kunnen we ons uit deze verhalen van verschrikking bevrijden?

We hebben, om te beginnen, een stevig besef van ons Zelf nodig om een grens te kunnen trekken tussen buitenwereld en binnenwereld. Dat is nodig om niet meegesleurd te worden in de wanen en schrikbeelden van het strijdtoneel tussen een oude afbrokkelende wereld en een nieuwe ontkiemende wereld. We zitten in een collectief en planetair proces dat ons in onze diepste trauma's raakt en onze grootste angsten

activeert. Het kan voor sommigen een lastige keuze zijn: laat je je angst weg prikken of ga je de confrontatie met je angst aan? En hoe werkt angst dan in onze mentale biologie?

Door de angst voor ziekte en dood levendig te houden met een virus als uithangbord, duw je een volk in hun kast met gruwelen. Angst heeft niet alleen de eigenschap om besmettelijk te zijn, maar ook om zich uit te vergroten tot een monster. Fictief, maar toch ... en ook nog eens fysiologisch in gang gezet en tevens voortgezet. Het trauma-angst complex, opgeslagen in de waterstructuur, is door de 'pandemie' in 2020 in veel mensen geactiveerd. De voortdurende angstpropaganda stookt dit complex systematisch op als kolen op het vuur. Het activeert het trauma-waterpatroon wat gepaard gaat met een 'storende' frequentie die wordt gesignaleerd in het mentale compartiment (mind). Hier wordt de trilling in beeld en taal omgezet en bovendien uitvergroot op een manier zoals dat gebeurt in een spiegelzaal.

waterspiegeling

De samenwerking tussen waterstructuur en mentale structuur kan je je als volgt voorstellen:

1. Onze lichamelijke vorm is een buitengewoon gevoelig instrument dat alles registreert, van fysiek-materieel tot spiritueel-universeel. We zijn als radiostations die alle golflengten kunnen ontvangen en signalen van alle golflengten kunnen uitzenden. De wind waait verhalen naar binnen en het water dompelt ons onder in haar golven. Dit beschouwen we als poëtische uitdrukkingen, maar op quantum-mechanisch niveau gebeurt dit letterlijk.
2. Ons mentale vermogen (mind) is een soort vertaalsysteem en zet frequenties om in beelden en beelden vervolgens in gedachten. De informatie die in de frequenties is vervat, wordt gesignaleerd als zijnde zintuiglijke informatie, maar meestal dus niet bewust. Met de moderne technologie zijn deze frequenties wel meetbaar en dankzij moderne onderzoekingen weten we ook dat ze onze gedachten en emoties beïnvloeden.

We zijn voortdurend betrokken in gebeurtenissen die ons raken. De omzetting van trilling in beeld en taal werkt als een zaal vol met spiegels die in elkaar weerkaatsen. Het zijn organische plasmaschermen die lijken op spiegels. Ze kunnen beelden produceren uit elektrische pulsen, vergelijkbaar met een televisie- of computerscherm. En ze kunnen ook reflecteren. Een waterrimpeling is een frequentie, de spiegel neemt deze trilling aan en produceert hieruit een beeld. Een gebeurtenis brengt een complex aan waterpatronen in beweging die meerdere spiegels activeert om de gebeurtenis in diverse facetten te *ver-beelden*. Heb je veel spiegels in bedrijf, dan zie je veel nuances. Als we ons op iets concentreren dan selecteren we spiegels. Als we ons sterk willen maken voor een idee dan laten we de spiegels in elkaar weerkaatsen en blazen we het idee op tot proporties waarmee we anderen kunnen overtuigen .. of omver blazen.

een collectief ptss?

Traumapatronen brengen spiegels in een heel specifieke trilling en een chronisch traumatische prikkeling brengt een spiegel permanent in deze trilling. Het gevolg is dat zo'n spiegel het bijbehorend beeld blijvend gaat produceren. De spiegel gaat niet op 'uit', keert niet meer terug in een rusttoestand en kan dan ook geen nieuwe beelden meer creëren. Beelden door de buitenwereld aangeleverd worden hier overheen geprojecteerd, waardoor je de wereld door een 'bril' gaat zien. De reflecterende storende frequenties scheppen een verstoord beeld van de werkelijkheid, maar zijn wel een correcte weergave van onze eigen werkelijkheid. Angstpatronen dragen een sterk weerkaatsend effect in zich waardoor de uitvergroting sneller en krachtiger plaatsvindt. Een shockpatroon bevriest de spiegel, dan krijg je het beeld niet meer uit je hoofd. Een verdrietpatroon beslaat de spiegel, dan zie je niet meer helder. Een woedepatroon raast door de spiegelzaal en kan de beelden op de interne monitoren compleet vervormen.

De frequenties die als verborgen verleiders onze huiskamer binnen komen, voeden onze mentale monitoren met een specifieke trilling om bepaalde beelden en gedachten te genereren. Op deze manier probeert reclame ons te verleiden om producten te kopen. Amusementsprogramma's met een hoog adhd-

gehalte, journaals met een hoog gevaar-gehalte, maar ook talkshows en sociale media zenden frequenties uit om onze spiegelzaal in een bepaalde trilling te brengen. Deze vormen van mentale manipulatie zorgen voor een vervuiling van ons bewustzijnsveld. We leven al jaren in electromagnetische velden van verborgen verleiders via televisie, computers, mobiele telefoons en alles wat een bewegend scherm heeft. Gehuld in een electromagnetisch veld met technologische frequenties, creëren onze interne monitoren beelden, die we vertalen in meningen, overtuigingen en ideologieën. Maar wiens gedachtespinsels zijn dit eigenlijk?

In 2020 heeft het virusverhaal de angstpatronen tot grote hoogten opgevoerd. En heeft het inmiddels voldoende tijd gekregen om onze mentale spiegelzaal te vervormen. Beelden van angst en dreiging worden continu weerkaatst en hiermee vermenigvuldigd tot ware monsters. Angst is een mentale gevangenis waarin veel mensen zich hebben laten opsluiten ... 'voor hun eigen veiligheid en die van anderen'.

bevrijding

Het virus is een verhaal. De pandemie is een verhaal. De angst is een verhaal. Het vaccin is een verhaal apart. Wetenschap is een verhaal. De maatregelen zijn een verhaal. Onderweg naar [multidimensionaliteit](#) (5D en hoger) ervaren we nu de passage door een verhalenlandschap dat vloeibaar is geworden. Definities worden naar willekeur opgerekt, ingeperkt of totaal over boord gegooid. Logica is een labyrint van leugens. Autoriteiten zijn Willie Wartaals geworden. Het vraagt van ons om een nieuw kompas te creëren om door de stroperige spiegels in het collectieve mentale domein de weg naar vrijheid te vinden. Dat kompas is al in ons bezit en popelt om gebruikt te worden.

De monitoren in onze spiegelzaal kunnen we in eigen beheer nemen. Het zijn slechts instrumenten, die, zolang we ze niet zelf ter hand nemen, een loopje met ons nemen. Ja, we registreren meer dan ons lief is en het is niet prettig om met een traumatische collectieve erfenis rond te lopen. Maar bedenk dat in onze kast met gruwelen ook onze juwelen liggen opgeborgen. En we hebben alles in huis om onze spiegels op te poetsen. We bezitten het vermogen om zelf beelden te scheppen. Beelden die we verkiezen boven de stemmingmakerij van een afbrokkelende wereld om ons heen. Wij zijn immers de registrator van al die registraties? Te midden van de vele reflecties kunnen we een rustpunt vinden in zelfreflectie en uit zelfreflectie, dat vrij van oordeel is, kan de registrator geboren worden. Het is de innerlijke waarnemer die onderscheid kan maken tussen waar en onwaar, echt en onecht. De innerlijke waarnemer kan ons bevrijden uit de gevangenis van drogbeelden en drogredeneringen zowel vanuit de buitenwereld als die we zelf hebben geconstrueerd. De innerlijke waarnemer genereert de frequenties en waterrimpelingen die onze monitoren weer helder en vitaal maken. De helderheid brengt ons in herinnering wie we zijn en waartoe we in staat zijn. Met onze verbeeldingskracht kunnen we nieuwe verhalen scheppen. Met de Liefde, die onze Bron is en wat wij in essentie zijn, kunnen we nieuwe werelden scheppen. Vrijheid is geen geschenk onder voorwaarden, het is een creatie. Verbeelding is geen illusie, we creëren er werkelijkheden mee. Met ons hart als kompas kunnen we deze instrumenten werkend krijgen.

ellorene, oktober 2021

Referenties:

Dr. Tom Cowan: The Contagion Myth - Session 1
<https://www.bitchute.com/video/iL8lUrarkOg0/>

Dr. Andrew Kaufman M.D. - Koch's Postulates Have They Been Proven for Viruses?
<https://www.bitchute.com/video/FuBRM8Qu1qYz/>

Dr. Andy Kaufman & Dr. Tom Cowan - Germ Theory, Scientism, Real Causes of Illness, COVID, Vaccines
<https://www.bitchute.com/video/wtMON445yw76/>

Truth About The Big Virus Hoax with Doctors Tom Cowan, Andrew Kaufman & Mike Adams

<https://www.bitchute.com/video/SyvwUh79M52G/>

Dr. Andrew Kaufman Interview – What Is The True Catalyst Behind COVID-19?

<https://www.bitchute.com/video/yGZgqO28jxa9/>

Tom Cowan: My Discussion with Stefan Lanka about Virology

<https://www.bitchute.com/video/TCOBHGCFHgnL/>

Dr. Andrew Kaufman Interview – Virus Isolation, Terrain Theory & COVID-19

<https://www.bitchute.com/video/s6kXM41pyadb/>

The non-existent virus; an explosive interview with Christine Massey

<https://blog.nomorefakenews.com/2021/10/07/the-non-existent-virus-explosive-interview-with-christine-massey/>

“Viruses can’t be isolated, but isolation is unnecessary”; another ridiculous claim from those who insist on saying SARS-CoV-2 exists

<https://blog.nomorefakenews.com/2021/10/12/viruses-cant-be-isolated-but-isolation-is-unnecessary/>

The Infectious Myth - dr. David Crowe

<https://www.theinfectiousmyth.com/index2.php>

Germ Theory Versus Terrain: The Wrong Side Won the Day

<https://www.westonaprice.org/health-topics/notes-from-yesteryear/germ-theory-versus-terrain-the-wrong-side-won-the-day/>

Een aardige uitleg van de kiemtheorie

<https://creativesaplings.com/nl/kiemtheorie/>

Je gezondheid in eigen handen: ziektekiemtheorie ontmaskerd

<https://www.theosofie.net/onlineliteratuur/artikelenPratt/ziektekiemontmaskerd.html>

Dwalen in de virosfeer - Grondig verkennen van de virale wereld is nog amper begonnen

<https://www.nemokennislink.nl/publicaties/dwalen-in-de-virosfeer/>

Wuhan: back to the beginning, where the whole fraud started; buried revelations

<https://blog.nomorefakenews.com/2021/09/21/wuhan-back-to-the-beginning-where-the-whole-fraud-started-buried-revelations/>

Over gezondheid/ziekte in het licht van de electrificatie van de planeet

<https://www.5gspaceappeal.org/>